

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 979

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 octombrie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 317 din 14 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare	1-4		
Decizia nr. 379 din 30 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 și art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare	4-6		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		259.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală pentru aprobarea Normelor privind autorizarea în domeniul montării și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu
			7-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 317 din 14 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32² alin. (3) și ale art. 32³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS STISOM Poiana Codrului în Dosarul nr. 6.230/2003 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier juridic, precum și părțile Silvian Butnaru și Nicolae Voineagu, prin avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, arătând că dispozițiile criticate sunt neconstituționale numai în măsura în care se aplică contractelor încheiate înainte de intrarea lor în vigoare.

Apărătorul celor două părți apreciază că dispozițiile criticate au fost abrogate prin Legea nr. 137/2002, iar în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția este inadmisibilă. Se mai arată că în cauza de față nu se pune o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare a legii. De asemenea, se susține că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 15 și 16 din Constituție, republicată, întrucât se aplică, fără excepție, tuturor situațiilor intervenite.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate nu sunt retroactive, deoarece se aplică tuturor situațiilor juridice intervenite ulterior intrării în vigoare a acestora, iar aprecierea eficienței obligației asumate de autoritățile publice este de competența instanței de judecată, fiind o problemă de aplicare a legii și nu una de constituționalitate. Totodată, se apreciază că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 16 din Constituție, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2003, **Curtea de Apel Cluj – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32² alin. (3) și ale art. 32³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997**, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS STISOM Poiana Codrului în Dosarul nr. 6.230/2003 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 32² alin. (3) și cele ale art. 32³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) „în măsura în care se interpretează că sunt aplicabile și contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 99/1999 de modificare a Legii nr. 87/1997”. Se mai arată că „legea civilă dispune numai pentru viitor, neputând modifica raporturi contractuale născute înainte de intrarea ei în vigoare”. Autorul excepției de neconstituționalitate învederează faptul că aceste prevederi legale încalcă și principiul constituțional al egalității de tratament în cazul în care „se apreciază că Legea nr. 99/1999 se aplică și contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate anterior intrării în vigoare”.

Curtea de Apel Cluj – Secția comercială și de contencios administrativ, formulându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, consideră că aceasta este neîntemeiată. Se arată că prevederile criticate nu conțin nici o dispoziție cu caracter retroactiv, iar „dispozițiile art. 32² din O.U.G. nr. 88/1997 [...] se aplică de la producerea situațiilor juridice intervenite după această dată”. De asemenea, se mai arată că, deși dispozițiile criticate au fost abrogate prin Legea nr. 137/2002, „aceasta constituie o problemă de aplicare în timp a legilor”, iar excepția este admisibilă având în vedere că „raporturile juridice care fac obiectul litigiului cad sub incidența textelor mai sus menționate, care, chiar abrogate fiind în prezent,

au aplicabilitate în speță, întrucât, în temeiul lor, s-au generat drepturi și obligații deduse judecării în cauză”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă.

Se arată, în motivarea acestui punct de vedere, că dispozițiile legale criticate au fost abrogate expres prin art. 56 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și, în consecință, având în vedere prevederile art. 23 alin. (1), coroborate cu cele ale art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1997 [devenite, după republicare, art. 29 alin. (1) și (6)], acestea „nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate”, excepția, prin urmare, fiind inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 32² alin. (3) și cele ale art. 32³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, astfel cum a stabilit instanța de judecată. În mod greșit, dintr-o eroare materială, autorul excepției a indicat, în memoriul depus la instanță, dispozițiile criticate ca fiind ale Legii nr. 87/1997, deși aceasta are un cu totul alt obiect (aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1997 privind unele măsuri pentru evidența acționarilor, organizarea și desfășurarea primei adunări generale a acționarilor la societățile comerciale care au făcut obiectul procedurilor de privatizare instituite prin Legea nr. 55/1995) și nu a fost modificată prin Legea nr. 99/1999, cum greșit se susține. Dispozițiile criticate au fost introduse prin art. 1 pct. 43 din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999.

Ulterior, aceste dispoziții au fost abrogate expres prin art. 56 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, dar, în esență, au fost preluate în art. 12 alin. (5), (6), (7) și (8) ale acestei legi. La rândul său, art. 12 alin. (8) a fost ulterior modificat prin art. 1 pct. 6 al Ordonanței Guvernului nr. 36 din 29 ianuarie 2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004.

Potrivit jurisprudenței sale, în cauză, Curtea urmează să examineze dispozițiile în vigoare care conservă, în principiu, soluția legislativă inițială.

Dispozițiile în vigoare ale art. 12 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare, au următorul cuprins:

„(5) În cazul în care eliberarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor nu a fost urmată, anterior privatizării, de majorarea corespunzătoare a capitalului social sau dacă certificatul se eliberează după privatizare, capitalul social se majorează de drept cu valoarea terenurilor, care va fi considerată aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, în schimbul căreia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate.

(6) În situația în care majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor se realizează după privatizarea societății comerciale, cumpărătorul sau succesorul în drepturi al acestuia are drept de preferință la cumpărare de la instituția publică implicată a unui număr de acțiuni suplimentare necesare menținerii cotei de participație la capitalul social, existentă anterior majorării acestuia cu valoarea terenurilor.

(7) Cumpărătorul sau succesorul în drepturi al acestuia își poate exercita această preferință în termen de 15 zile de la data înregistrării majorării capitalului social.

(8) Prețul de vânzare pentru acțiunile suplimentare provenite din majorarea capitalului social cu valoarea terenului, în situația exercitării dreptului de preferință, este egal cu valoarea nominală a acțiunilor, în cazul în care prețul pe acțiune plătit de cumpărător prin contractul inițial de privatizare este mai mare decât valoarea nominală a acțiunilor, sau este cel rezultat din negocierea directă dintre instituția publică implicată și cumpărător, în cazul în care prețul pe acțiune plătit de cumpărător prin contractul inițial de privatizare este mai mic decât valoarea nominală a acțiunilor. Plata acțiunilor se va realiza integral sau în rate. Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor are loc în momentul plății integrale a prețului sau a avansului, după caz [...].“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1), „în măsura în care se interpretează că sunt aplicabile și contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 99/1999“.

Analizând dispozițiile legale criticate pentru neconstituționalitate, Curtea reține că acestea reglementează situația intervenită ca urmare a eliberării certificatului de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor, atât în cazul în care aceasta nu a fost urmată, anterior privatizării, de majorarea corespunzătoare a capitalului social, cât și în cazul în care certificatul se eliberează după privatizare, situație pentru care alin. (5) al art. 12 din Legea nr. 137/2002 prevede majorarea de drept a capitalului social cu valoarea terenului, care va fi considerată aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, în schimbul căreia se vor

emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate.

În același timp, alin. (6) al art. 12 stabilește un drept de preferință la cumpărarea de la instituția publică implicată a unui număr de acțiuni suplimentare necesare menținerii cotei de participație la capitalul social, existentă anterior majorării acestuia cu valoarea terenurilor, pentru cumpărătorul sau succesorul în drepturi al acestuia „în situația în care majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor se realizează după privatizarea societăților comerciale“. Celelalte texte — alin. (7) și (8) ale art. 12 din Legea nr. 137/2002 — privesc termenul de exercitare a dreptului de preferință al cumpărătorului sau succesorului în drepturi al acestuia, precum și stabilirea prețului de vânzare pentru acțiunile suplimentare provenite din majorarea capitalului social cu valoarea terenului, în situația exercitării dreptului de preferință.

Curtea constată că este neîntemeiată critica referitoare la caracterul retroactiv al prevederilor legale criticate, întrucât acestea nu dispun în acest sens.

Dispozițiile art. 32² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, au format obiect al controlului de constituționalitate, înainte de abrogarea lor și preluarea soluției legislative criticate prin Legea nr. 137/2002. Curtea Constituțională, prin mai multe decizii, s-a pronunțat în sensul respingerii excepțiilor de neconstituționalitate ale dispozițiilor respective (de exemplu, Decizia nr. 8 din 24 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 7 august 2000, Decizia nr. 91 din 9 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 22 august 2000, Decizia nr. 250 din 23 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 12 februarie 2001, Decizia nr. 65 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 1 iunie 2001, Decizia nr. 217 din 14 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 9 februarie 2001).

Prin aceste decizii Curtea a reținut că dispozițiile respective nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât „nu conțin în sine nici o dispoziție cu caracter retroactiv“ (a se vedea Decizia nr. 91/2000, nr. 217/2000 și Decizia nr. 250/2000).

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, cele statuate în deciziile sus-menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la invocarea de către autorul excepției a încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi reținută, deoarece textele criticate se aplică deopotrivă, fără excepții, tuturor situațiilor care se încadrează în ipoteza prevăzută de dispozițiile legale respective, neaducându-se astfel atingere principiului consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată.

În ceea ce privește aplicarea în timp a reglementărilor succesive în materie, aceasta este o problemă de competență exclusivă a instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, iar nu o problemă de constituționalitate a ordonanței sau a legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, al art. 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS STISOM Poiana Codrului în Dosarul nr. 6.230/2003 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 379

din 30 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 și art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 și art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ileana Nagy în Dosarul nr. 1.936/2004 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și reglementărilor internaționale invocate de autorul excepției.

Astfel, arată că dreptul la muncă și dreptul la protecția socială a muncii nu sunt drepturi absolute, în sensul că persoana s-ar putea încadra la orice loc de muncă, ci drepturi relative putând fi exercitate doar cu privire la profesia, meseria sau ocupația pentru care aceasta are calificarea necesară. De asemenea, arată că Legea nr. 53/2003 — Codul muncii conține reglementări stricte în ceea ce privește condițiile de încetare a contractului individual de muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.936/2004, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 și art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Ileana Nagy în cadrul judecării unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 65 din Codul muncii încalcă dreptul fundamental la muncă, garantat de Constituție și de pactele și tratatele internaționale la care România este parte, deoarece salariatul poate fi îndepărtat din exercitiul dreptului la muncă și datorită unor acțiuni culpabile ale angajatorului. În ceea ce privește dispozițiile art. 269 din același act normativ, autorul excepției susține că acestea sunt neconstituționale, întrucât nu se prevede obligația angajatorului de a repara și daunele morale cauzate angajatului prin nerespectarea dreptului la demnitate în muncă.

Tribunalul Mureș — Secția civilă opinează în sensul că „dispozițiile art. 65 din Codul muncii sunt constituționale, întrucât instituie un raport de proporționalitate între restrângerea exercitiului dreptului la muncă al salariaților și situațiile care au determinat această restrângere, situații care sunt reglementate expres ca reprezentând o gravitate deosebită la adresa exercitării drepturilor angajatorilor“. În ceea ce privește dispozițiile art. 269 alin. (1) din același cod, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată, în acest sens, că prevederile Cartei sociale europene, ale Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ca de altfel și Codul muncii, în art. 6 alin. (1), art. 39 alin. (1) lit. e) și f) și art. 40 alin. (2) lit. c), instituie dreptul salariaților la demnitatea în muncă. Ca atare, nerespectând acest drept, angajatorul cauzează salariatului un prejudiciu moral, iar salariatul, neavând dreptul la despăgubiri pentru daune morale, este grav discriminat față de alte persoane prejudiciate moral.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că dispozițiile art. 65 din Codul muncii nu îngrădesc dreptul la muncă, deoarece „angajatorul nu poate fi obligat să mențină salariații în dauna patrimoniului său și a bunei funcționări a afacerii, în cazul în care se lovește de anumite dificultăți dintre cele enumerate de lege (...), angajatorul poate dispune încetarea contractului de muncă al salariaților săi, cu condiția ca motivul concedierii să fie serios și real“. Excepția este neîntemeiată și în ceea ce privește dispozițiile art. 269 alin. (1) din același act normativ, întrucât răspunderea angajatorului pentru prejudiciul material suferit de angajat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul se întemeiază pe normele și principiile răspunderii civile contractuale. Codul muncii nu reglementează răspunderea civilă delictuală pentru prejudicii morale, răspunderea în dreptul muncii fiind o răspundere prin esență contractuală, care nu poate viza acoperirea unor prejudicii morale.

Astfel, angajatul are posibilitatea de a solicita despăgubiri pentru eventualele prejudicii morale suferite din cauza angajatorului, în temeiul normelor dreptului civil, care întregesc, în măsura compatibilității, prevederile Codului muncii, potrivit art. 295 din acest cod.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 65 din Codul muncii sunt constituționale, întrucât prin ele se „dă posibilitatea agenților economici să își organizeze activitatea în conformitate cu cerințele unei funcționări eficiente, iar în raport cu aceasta să dimensioneze numărul de personal angajat pe diferite posturi potrivit nevoilor lor reale, ceea ce nu aduce atingere prevederilor constituționale sau celor din instrumentele juridice internaționale invocate, referitoare la dreptul la muncă și la protecția socială a muncii“. Dispozițiile art. 269 alin. (1) din Codul muncii nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece constituie un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți salariații. De altfel, Guvernul reține că autorul excepției critică o omisiune a legii, în sensul că aceasta nu prevede despăgubiri și pentru daune morale, ceea ce nu intră însă în sfera de competență a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 65 și art. 269 alin. (1) din Legea

nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 65: „(1) Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului reprezintă încetarea contractului individual de muncă, determinată de destiințarea locului de muncă ocupat de salariat ca urmare a dificultăților economice, a transformărilor tehnologice sau a reorganizării activității.

(2) Destiințarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă, dintre cele prevăzute la alin. (1).“;

— Art. 269 alin. (1): „Angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1), art. 20 și ale art. 41 alin. (1) și (2), care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (1) și (2): „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 41 alin. (1) și (2): „(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.“

Autorul excepției consideră că textele legale criticate contravin și reglementărilor internaționale prevăzute de art. 22 și art. 23 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și pct. 26 — Partea I, art. 1 pct. 1 — Partea a II-a și art. 24 lit. a) din Carta socială europeană revizuită, al căror conținut este următorul:

— Declarația Universală a Drepturilor Omului:

— Art. 22: „Orice persoană, în calitatea sa de membru al societății, are dreptul la securitatea socială, ea este îndreptățită să obțină realizarea drepturilor economice, sociale și culturale indispensabile pentru demnitatea sa și libera dezvoltare a personalității sale, prin efort național și cooperare internațională, ținându-se seama de organizarea și de resursele fiecărei țări.“;

— Art. 23 pct. 1: „Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii sale, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la ocrotire împotriva șomajului.“

— Carta socială europeană revizuită:

Partea I — pct. 26: „*Părțile contractante recunosc ca obiectiv al politicii lor, a cărui realizare o vor urmări prin toate mijloacele utile pe plan național și internațional, atingerea condițiilor specifice pentru asigurarea exercitării efective a următoarelor drepturi și principii: [...]*”

26. *toți lucrătorii au dreptul la demnitate în muncă [...].“;*

Partea a II-a — Art. 1 pct. 1: „*În vederea exercitării efective a dreptului la muncă, părțile se angajează:*

1. *să recunoască drept unul dintre principalele obiective și responsabilități realizarea și menținerea celui mai ridicat și stabil nivel posibil de ocupare a forței de muncă, în vederea realizării unei ocupări depline; [...].“;*

— Art. 24 lit. a): „*În vederea asigurării exercitării efective a dreptului la protecție în caz de concediere, părțile se angajează să recunoască:*

a) *dreptul lucrătorilor de a nu fi concediați fără un motiv întemeiat, legat de aptitudinea sau de conduita acestora ori de cerințele de funcționare a întreprinderii, a instituției sau a serviciului.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dreptul la muncă, dreptul la libera alegere a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă și dreptul la protecția socială, consacrate de art. 41 din Constituție, republicată, în concordanță cu reglementările din instrumentele juridice internaționale, sunt drepturi fundamentale și generale. În exercitarea acestor drepturi orice persoană are posibilitatea să se încadreze în muncă fără să fie forțată în acest sens, să opteze pentru o anumită profesie, meserie sau ocupație, pentru care se pregătește și se califică în mod corespunzător, precum și pentru un loc de muncă dorit. Curtea reține că acestea nu sunt însă drepturi absolute, în sensul că persoana s-ar putea încadra la orice loc de muncă, de aceste drepturi beneficiind numai persoanele cu calificarea și aptitudinile necesare unei profesii, meserii sau ocupații pentru care are calificarea și aptitudinea necesare. Astfel, Codul muncii, în scopul eliminării oricăror discriminări la angajare și în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, prevede numeroase garanții, menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare a contractului

individual de muncă. Acesta poate înceta și din inițiativa angajatorului pentru motive ce țin de persoana salariatului, dar și pentru motive legate de funcționarea în bune condiții a unității. Aceste motive sunt concret determinate de lege, iar salariatul concediat poate contesta în justiție legalitatea și temeinicia motivelor concedierii. De altfel, Curtea observă că în art. 24 lit. a) din Carta socială europeană revizuită, invocat de autorul excepției, se prevede posibilitatea concedierii salariaților pentru „*un motiv întemeiat, legat de aptitudinea sau conduita acestora ori de cerințele de funcționare a întreprinderii, a instituției sau a serviciului“.*

Cât privește verificarea valabilității motivului invocat de angajator, aceasta intră în competența instanțelor judecătorești sesizate prin contestația salariatului concediat.

Art. 65 din Codul muncii prevede dreptul angajatorului de a dispune concedierea salariatului în cazul în care este nevoit să desființeze postul ocupat de acesta datorită dificultăților economice, transformărilor tehnologice sau reorganizării activității. Alin. (2) al aceluiași articol impune condiția ca desființarea locului de muncă „*să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă.“*

În ceea ce privește art. 269 alin. (1) din Codul muncii, Curtea observă că acesta este criticat de autorul excepției pentru faptul că prevede obligația angajatorului de a plăti despăgubiri numai pentru pagubele materiale cauzate din culpa sa salariatului, nu și pentru eventualele prejudicii morale. Prin aceasta se urmărește completarea textului legal cu prevederea dreptului la despăgubire și pentru prejudicii morale, ceea ce, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu intră în competența Curții Constituționale, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a art. 269 alin. (1) din Codul muncii este inadmisibilă.

De altfel, Curtea observă că în textul art. 269 se precizează faptul că angajatorul este obligat să-l despăgubească pe salariat în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale. Aceasta nu exclude însă posibilitatea salariatului, care a suferit și prejudicii morale din culpa angajatorului, să solicite despăgubiri în temeiul normelor de drept comun, referitoare la răspunderea civilă delictuală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 1, 2, 3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și alin. (3), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ileana Nagy în Dosarul nr. 1.936/2004 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2004.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE PENTRU
SERVICIILE PUBLICE DE GOSPODĂRIE COMUNALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind autorizarea în domeniul montării și exploatării sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu

Având în vedere dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. a) și ale art. 11 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 373/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală — A.N.R.S.C., cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 85 și 89 din Metodologia de repartizare și facturare a consumurilor individuale de energie termică în imobile de tip condominiu, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală nr. 233/2004, în temeiul art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 373/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind autorizarea în domeniul montării și exploatării sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu, prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prestatorii acestor servicii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală,
Ioan Radu,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2004.
Nr. 259.

ANEXĂ

NORME

privind autorizarea în domeniul montării și exploatării sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală este abilitată să elibereze, să modifice, să suspende sau să retragă următoarele tipuri de autorizații:

- de montare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
- de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
- de montare a contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri;

d) de exploatare a contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentelor norme se aplică persoanelor juridice care solicită eliberarea, modificarea sau retragerea autorizațiilor prevăzute la art. 1.

(2) Solicitantul autorizării trebuie să fie persoană juridică română.

Art. 3. — Prezentele norme stabilesc:

- condițiile generale privind eliberarea autorizațiilor pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum;
- procedura de solicitare și eliberare a autorizațiilor;

c) cazurile în care Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală poate decide suspendarea temporară sau încetarea valabilității autorizațiilor;

d) tarifele pentru eliberarea sau modificarea de autorizații, precum și tarifele anuale percepute de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală de la titularii și solicitanții de autorizații.

Art. 4. — În sensul prezentelor norme, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

4.1. *agrement tehnic* — specificație tehnică ce exprimă o evaluare tehnică favorabilă, adecvată unui produs la o utilizare preconizată, bazată pe satisfacerea cerințelor esențiale, aplicabile instalației în care produsul urmează a fi utilizat;

4.2. *autoritate competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică;

4.3. *autorizație* — act tehnic și juridic emis de autoritatea competentă, prin care se acordă permisiunea unei persoane juridice de a monta, a pune în funcțiune, a modifica, a repara și a exploata sisteme de repartizare a costurilor;

4.4. *exploatare* — ansamblu de acțiuni pentru citirea, supravegherea funcționării și întreținerea sistemelor de repartizare a costurilor, precum și pentru repartizarea, emiterea și transmiterea tabelelor centralizatoare cuprinzând consumurile individuale de energie termică în vederea desfășurării în condiții sigure și economice a acesteia;

4.5. *montare* — ansamblu de operații și lucrări de instalare, încorporare, asamblare, aplicare, sigilare și etichetare a sistemelor de repartizare a costurilor în instalațiile interioare de utilizare a energiei termice din imobilele de tip condominiu;

4.6. *prestator* — persoană juridică autorizată de autoritatea competentă, care montează sisteme de repartizare a costurilor și care își asumă responsabilitatea corectitudinii alegerii, instalării, funcționării și exploatării acestora;

4.7. *produs* — orice ansamblu de materiale, elemente, componente individuale sau alcătuind un set, realizat în scopul de a fi montat în instalații, introdus pe piață în forma în care urmează a fi încorporat, aplicat sau instalat în construcții, prin operații și lucrări de construcții;

4.8. *sistem de repartizare a costurilor* — ansamblu format din mai multe repartitoare de costuri, de același fel, instalat în spațiul cu destinație de locuință și/sau în spațiile comune din imobilele de tip condominiu, care funcționează, în conformitate cu specificațiile fabricantului, împreună cu armăturile aferente sau, după caz, cu un program de calcul specializat și sunt utilizate la repartizarea costurilor

aferente consumurilor, determinate cu un mijloc de măsurare legal;

4.9. *specificație tehnică* — document care stabilește caracteristicile unui produs, cum ar fi niveluri de calitate, performanță, securitate sau dimensiuni, inclusiv cerințe care se aplică produsului cu privire la denumirea sub care acesta este comercializat, terminologie, simboluri, încercări și metode de încercare, ambalare, marcare sau etichetare și proceduri pentru evaluarea conformității;

4.10. *suspendare* — emiterea de către Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală a unei decizii prin care unui prestator autorizat i se retrage, pentru o perioadă determinată, dreptul de a desfășura activitățile pentru care a fost autorizat; Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală poate decide acordarea dreptului de continuare a activității până la finalizarea unor lucrări, spre a nu afecta interesele consumatorilor;

4.11. *retragere* — emitere de către Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală a unei decizii prin care unui prestator autorizat i se retrage definitiv dreptul de a desfășura activitățile pentru care a fost autorizat; Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală poate decide acordarea dreptului de continuare a activității până la finalizarea unor lucrări, spre a nu afecta interesele consumatorilor.

CAPITOLUL II

Procedura de solicitare și eliberare a autorizațiilor

SECȚIUNEA 1

Solicitarea eliberării de autorizații

Art. 5. — (1) Pentru obținerea unei autorizații, solicitantul adresează autorității competente o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 1.

(2) În toate cazurile, la înregistrarea cererii privind eliberarea unei autorizații, solicitantul va prezenta dovada achitării tarifului de analiză a documentelor care însoțesc cererea.

(3) Autoritatea competentă va restitui solicitantului cererea privind eliberarea unei autorizații și documentația aferentă, dacă acesta nu prezintă dovada achitării tarifului de analiză a documentației.

Art. 6. — (1) La cererea de eliberare a autorizației de orice tip, persoanele juridice vor anexa:

a) actul constitutiv al agentului economic solicitant, în copie;

b) certificatul constatator, în original sau în copie legalizată, cu privire la înregistrarea și situația agentului economic solicitant, eliberat de oficiul registrului comerțului cu cel mult 10 zile înainte de data depunerii la autoritatea competentă;

c) certificatul de atestare fiscală pentru persoane juridice, eliberat de Ministerul Finanțelor Publice prin organul fiscal în a cărui rază teritorială acestea se află în evidență, în original sau în copie legalizată;

d) copiile situațiilor financiare aferente anului financiar anterior (cu excepția persoanelor juridice nou-înființate);

e) actele doveditoare privind achitarea taxelor și impozitelor la bugetul de stat și la cel local, precum și a contribuției pentru asigurările sociale de stat, eliberate și vizate de către organele abilitate cu cel mult 30 de zile înainte de data depunerii cererii de eliberare a autorizației;

f) curriculum vitae pentru membrii echipei manageriale, care să reflecte formarea lor managerială și experiența în domeniu;

g) scurtă prezentare a societății comerciale, din care să reiasă experiența dobândită în domeniu din activități similare cu cele pentru care se solicită autorizarea, desfășurate în țară sau în străinătate.

(2) În cazul în care solicitantul autorizației este deja titular al unei autorizații/licențe eliberate de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, la cererea sa nu mai trebuie anexate documentele prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — Pentru eliberarea autorizației de montare și exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire, pe lângă documentele prevăzute la art. 6, solicitanții prezintă și următoarele documente:

a) acord tehnic pentru robinetii termostatați utilizați, acordat în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții;

b) acord tehnic pentru repartitoarele de costuri utilizate, acordat în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 622/2004;

c) declarație de conformitate pentru repartitoare de costuri, dată de un laborator autorizat, din țară sau din țările membre ale Uniunii Europene;

d) declarație pe propria răspundere privind deținerea unui software propriu sau a unei licențe de software pentru repartizarea cheltuielilor de încălzire, adaptat pentru corpurile de încălzire din România;

e) fișe tehnice, instrucțiuni de montaj și de utilizare, pentru fiecare dintre tipurile de robinetii termostatați ce se intenționează a se monta;

f) fișe tehnice, instrucțiuni de montaj și de utilizare, pentru fiecare dintre tipurile de repartitoare de costuri ce se intenționează a se monta;

g) angajamentul producătorului/vânzătorului că răspunde solidar de asigurarea exploatarei sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire cu societatea comercială care solicită autorizația de montare a acestora;

h) declarație privind disponibilitatea solicitantului de a repartiza și de a transmite furnizorului de energie termică și tabelul centralizator cu consumurile individuale de

energie termică pentru apa caldă de consum de la asociațiile de proprietari/locatari care au optat pentru preluarea în facturare individuală;

i) declarație pe propria răspundere că va respecta și va asigura condițiile impuse pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire, conform modelului prezentat în anexa nr. 2;

j) lista tuturor lucrărilor contractate, de montare și exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire, finalizate și în derulare, cu precizarea numărului de contracte încheiate și a tipurilor de repartitoare montate (cu excepția persoanelor juridice nou-înființate);

k) organigrama valabilă la data solicitării autorizației, indicând departamentul responsabil cu desfășurarea activităților pentru care se solicită autorizația;

l) fișa cuprinzând structura personalului, pe specialități, care atestă calificarea persoanelor implicate în activitățile pentru care se solicită autorizația;

m) lista cu toate utilajele și dotările tehnice alocate pentru prestarea activităților pentru care se solicită autorizația, cu precizarea, pentru fiecare tip, dacă acestea se află în proprietatea solicitantului sau sunt închiriate; pentru utilajele și dotările închiriate se vor anexa contractele de închiriere;

n) copie a actului de certificare a sistemului de management al calității al solicitantului și producătorului sau o comunicare din partea organismului de certificare, cu prezentarea de dovezi obiective privind realizarea/ implementarea acestuia, pentru persoanele juridice care livrează, montează și exploatează sisteme de repartizare a costurilor pentru încălzire;

o) regulamentul de organizare și funcționare sau manualul de asigurare a calității, pentru persoanele juridice care montează sisteme de repartizare a costurilor pentru încălzire, integral sau în extras, din care să rezulte atribuțiile și responsabilitățile departamentelor angajate în desfășurarea activității pentru care se solicită autorizația;

p) copie a actului de abilitare, conform prevederilor legale, a unei persoane cu responsabilități în domeniul protecției și securității muncii;

q) declarație privind prețul de listă pentru vânzarea și montarea unui ansamblu format dintr-un repartitor de costuri și un robinet termostatic pe un corp de încălzire, precum și prețul de listă pentru exploatarea sistemului de repartizare a costurilor pentru încălzire într-un imobil de tip condominiu.

Art. 8. — Pentru eliberarea autorizației de montare și exploatare a contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri, pe lângă documentele prevăzute la art. 6, solicitanții prezintă și următoarele documente:

a) autorizație de montaj, acordată de Biroul Român de Metrologie Legală;

b) autorizație de import sau de comercializare, acordată de Biroul Român de Metrologie Legală;

c) certificate de aprobare de model, inclusiv anexele și completările, pentru fiecare dintre contoarele menționate în autorizația de montaj;

d) declarație de conformitate pentru contoarele de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri, dată de un laborator autorizat, din țară sau din țările membre ale Uniunii Europene;

e) fișe tehnice complete pentru fiecare tip de contor de apă caldă utilizat ca repartitor de costuri;

f) angajamentul producătorului/vânzătorului că răspunde solidar de asigurarea exploatarei sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum cu societatea comercială care solicită autorizația de montare a acestora;

g) lista tuturor lucrărilor de montare și exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum, contractate, finalizate și/sau în derulare, cu precizarea numărului contractelor și a tipurilor de repartitoare montate (cu excepția persoanelor juridice nou-înființate);

h) organigrama valabilă la data solicitării autorizației, indicându-se departamentul responsabil cu desfășurarea activităților pentru care se solicită autorizația;

i) fișa cuprinzând structura personalului, pe specialități, care atestă calificarea persoanelor implicate în activitățile pentru care se solicită autorizația;

j) lista cu toate utilajele și dotările tehnice alocate pentru prestarea activităților pentru care se solicită autorizația, cu precizarea dacă acestea se află în proprietatea solicitantului sau sunt închiriate; pentru utilajele și dotările închiriate se vor anexa contractele de închiriere;

k) declarație pe propria răspundere că vor respecta și vor asigura condițiile impuse pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

l) copie de pe actul de certificare a sistemului de management al calității al solicitantului și al producătorului sau o comunicare din partea organismului de certificare, cu prezentarea de dovezi obiective privind realizarea/implementarea acestuia, pentru persoanele juridice care livrează, montează și exploatează sisteme de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum;

m) regulamentul de organizare și funcționare sau manualul de asigurare a calității, pentru persoanele juridice care montează sisteme de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum, integral sau în extras, din care să rezulte atribuțiile și responsabilitățile departamentelor angajate în desfășurarea activității pentru care se solicită autorizația;

n) copie de pe actul de abilitare, conform prevederilor legale, a unei persoane cu responsabilități în domeniul protecției și securității muncii;

o) declarație privind prețul din lista de vânzare și montare pentru fiecare tip de contor de apă caldă utilizat

ca repartitor de costuri, precum și tariful de exploatare a sistemului de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum într-un imobil de tip condominiu.

Art. 9. — (1) Pentru autorizare, solicitanții transmit sau prezintă autorității competente documentele precizate la art. 6, 7 și 8, după caz.

(2) Cererea de autorizare se înregistrează într-un registru, la sediul autorității competente.

(3) Dacă solicitantul are mai multe puncte de lucru care desfășoară activități de montare și exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum, va solicita autorizarea fiecăruia dintre acestea.

Art. 10. — O persoană juridică poate solicita și obține autorizarea pentru mai multe categorii de activități, dacă îndeplinește condițiile corespunzătoare tipurilor de autorizare solicitate și cu condiția achitării tarifului corespunzător fiecărui tip de autorizație. Cerințele similare trebuie îndeplinite o singură dată, la nivelul cerinței acoperitoare, inclusiv pentru punctele de lucru ale unui solicitant de autorizație.

SECȚIUNEA a 2-a

Analiza documentelor prezentate de solicitantul autorizației

Art. 11. — (1) Autoritatea competentă analizează documentele anexate de solicitant la cererea depusă în vederea eliberării autorizației și, dacă este cazul, adresează solicitantului o adresă prin care i se aduc la cunoștință acestuia obligațiile privind transmiterea de completări sau de clarificări, cu referire la cererea și la documentele depuse, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii.

(2) După caz, în funcție de calitatea și de complexitatea informațiilor prezentate de solicitant, autoritatea competentă poate decide:

a) convocarea, la sediul autorității competente, a reprezentanților împuterniciți ai solicitantului, pentru a clarifica anumite aspecte care reies/nu reies din documentațiile puse la dispoziție;

b) verificarea la fața locului a realității datelor înscrise în documentația transmisă de solicitant; constatările rezultate din aceste verificări se înscriu într-un proces-verbal care se încheie între reprezentantul autorității competente și reprezentantul împuternicit al solicitantului.

(3) În cazul în care, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii privind eliberarea autorizației, solicitantul nu furnizează autorității competente toată documentația corespunzătoare, inclusiv completările solicitate pe parcurs, autoritatea competentă va înapoia documentația aferentă, radiind solicitarea respectivă din procedura de autorizare.

Art. 12. — (1) Poate fi exclusă dintr-o procedură de autorizare orice persoană juridică ce se află în oricare dintre următoarele situații:

a) este în stare de faliment ori în reorganizare judiciară;

b) face obiectul unei proceduri legale pentru declararea sa în una dintre situațiile prevăzute la lit. a);

c) nu și-a îndeplinit obligațiile exigibile de plată a impozitelor și taxelor către bugetul de stat, inclusiv cel local, precum și a contribuției pentru asigurările sociale de stat;

d) furnizează informații false în documentele prezentate;

e) a comis o gravă greșeală în materie profesională sau nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract cu specific similar, referitoare la incorectitudinea executării montajului și la exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor.

(2) Impozitele și taxele pentru care s-au acordat înlesniri la plată (amânări, eșalonări etc.) de către organele competente nu se consideră obligații exigibile de plată, în măsura în care s-au respectat condițiile impuse la acordarea înlesnirilor.

Art. 13. — (1) Acordarea sau refuzul de a elibera autorizația se bazează pe elementele rezultate din documentele transmise de solicitant, autoritatea competentă luând în considerare:

a) caracterul complet al documentației prezentate;

b) autenticitatea datelor conținute de documentația prezentată;

c) existența unui cadru tehnico-organizatoric care să permită persoanei juridice desfășurarea activităților pentru care a solicitat autorizarea;

d) asigurarea resurselor financiare necesare activităților pentru care s-a solicitat eliberarea autorizației;

e) asigurarea personalului calificat, experiența profesională și de conducere;

f) asigurarea condițiilor de securitate/protecție pentru persoane, bunuri și mediu, în conformitate cu prevederile legale;

g) eficiența economică a sistemelor de repartizare a costurilor pentru care s-a solicitat eliberarea autorizației, raportată la mărimile și valorile de referință practicate pe piața acestor servicii;

h) modul în care activitățile similare practicate până la data depunerii solicitării au afectat persoane fizice sau juridice, beneficiare ale serviciilor prestate.

(2) În toate cazurile, după analizarea documentației depuse de solicitant, autoritatea competentă întocmește un raport care include propunerea justificată de a elibera/refuza acordarea autorizației respective.

(3) Durata de valabilitate a autorizației este de un an de la data eliberării acesteia. Cererea de prelungire a autorizației se depune la sediul autorității competente cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate al acesteia.

(4) În cazul în care se propune eliberarea autorizației, autoritatea competentă asigură redactarea condițiilor de menținere a autorizației, care constituie parte integrantă a acesteia.

(5) Autoritatea competentă pune la dispoziție solicitantului și oricărei persoane interesate textul condițiilor de menținere a autorizației.

(6) Condițiile de menținere a autorizației se referă la următoarele aspecte, fără însă a fi limitate la acestea:

a) activitățile care fac obiectul autorizației;

b) durata de valabilitate a autorizației;

c) obligația titularului de autorizație de a informa autoritatea competentă cu privire la modificările interne survenite pe plan tehnic și organizatoric;

d) obligația titularului de autorizație de a respecta reglementările și legislația în vigoare din domeniul activităților pentru care a solicitat autorizarea;

e) obligația titularului de autorizație de a notifica în prealabil clienților săi că pentru preluarea în facturare individuală a proprietarilor de apartamente este obligatorie montarea repartitoarelor de costuri în toate apartamentele racordate la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică din condominiul respectiv, inclusiv montarea de repartitoare de costuri pentru apa caldă în toate locurile de consum din spațiile comune;

f) obligația titularului de autorizație de a notifica în prealabil clienților săi că este obligatorie executarea echilibrării hidraulice, dacă s-au adus modificări ale instalațiilor interioare de încălzire în condominiul respectiv;

g) interdicții, restricții și sarcini pentru titularul de autorizație, în scopul menținerii unui mediu concurențial normal în domeniu, evitării dezechilibrelor pe piață și a practicilor anticoncurențiale;

h) obligația titularului de autorizație de a notifica anticipat clienților săi și autorității competente, în modul stabilit de autoritatea competentă, intenția de a înceta desfășurarea activității care face obiectul autorizației;

i) interdicția de a efectua lucrări de montare și/sau de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor fără contract legal încheiat cu asociația de proprietari/locatari;

j) interdicția de a efectua lucrări de montare și/sau de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor fără obținerea avizelor și acordurilor legale;

k) interdicția de a executa manevre sau de a interveni în rețeaua furnizorului de energie termică fără aprobarea acestuia;

l) obligația titularului de autorizație de a prezenta autorității competente rapoarte tehnice și financiare privind activitatea care face obiectul autorizației;

m) obligația titularului de autorizație de a comunica autorității competente, în maximum 48 de ore de la perfectarea contractelor pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire, numărul contractelor și datele de identificare a asociațiilor de proprietari/locatari cu care s-au încheiat aceste contracte;

n) obligația titularului de autorizație de a comunica lunar autorității competente numărul total de contracte individuale încheiate în luna anterioară pentru montarea contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri;

o) recomandarea adresată titularului de autorizație de a constitui și a menține garanții financiare care să permită desfășurarea fără întrerupere a activităților pentru care se eliberează autorizația;

p) obligația titularului de autorizație de a pune la dispoziție autorității competente datele necesare desfășurării în bune condiții a activității de control exercitate de aceasta;

q) obligația titularului de autorizație de a înștiința în prealabil autoritatea competentă cu privire la intenția de a participa la licitații organizate pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor;

r) condiții privind modificarea, suspendarea și retragerea autorizației;

s) condiții în care autoritatea competentă este îndreptățită să aplice sancțiuni titularului de autorizație.

Art. 14. — (1) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală privind eliberarea sau refuzul de acordare a autorizației se comunică în scris solicitantului acesteia și se face public pe site-ul autorității competente.

(2) Ordinul poate fi atacat în contencios administrativ, de către solicitant, în termen de 30 de zile de la data comunicării privind eliberarea sau refuzul de acordare a autorizației.

CAPITOLUL III

Condițiile în care se modifică autorizațiile

Art. 15. — (1) La cererea unui prestator sau din oficiu, autoritatea competentă poate decide modificarea autorizațiilor în următoarele situații:

a) modificări ale statutului referitoare la capitalul social, patrimoniul, divizarea, fuziunea, transformarea sau la obiectul de activitate;

b) schimbarea sediului;

c) modificări privind capacitatea tehnică sau extinderea domeniului de activitate.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) sunt notificate autorității competente de către prestator, în termen de 10 zile de la apariția lor, în anexa la cererea prin care se solicită modificarea documentului de autorizare. Pentru astfel de situații autoritatea competentă urmează să elibereze solicitanților noi documente de autorizare.

CAPITOLUL IV

Procedura de suspendare și retragere a autorizațiilor

Art. 16. — În cazul nerespectării condițiilor de menținere a autorizației sau al încălcării de către titularul de

autorizație a altor reglementări emise de autoritatea competentă ori a unor obligații legale, autoritatea competentă procedează astfel:

a) suspendă autorizația și acordă un termen de conformare de maximum 3 luni titularului autorizației respective, în cazul în care situația creată se poate remedia;

b) retrage autorizația, dacă situația creată este iremediabilă.

Art. 17. — (1) În situațiile specificate la art. 16, precum și la sesizarea din oficiu a autorității competente, de către terți sau de către însuși titularul autorizației, autoritatea competentă mai poate suspenda autorizația în cazurile în care titularul acesteia:

a) nu notifică autorității competente, în termen de 30 de zile, modificarea condițiilor avute în vedere la autorizare;

b) modifică numărul și calificarea personalului, astfel încât nu mai sunt respectate condițiile minimale pentru tipul de autorizare obținut;

c) aduce modificări de patrimoniu care afectează desfășurarea activităților pentru care este autorizat;

d) nu respectă obligațiile contractuale față de beneficiar privind termenele și calitatea serviciului;

e) se află în situația de începere a procedurii de reorganizare judiciară sau de faliment.

(2) Titularul autorizației este obligat să notifice autorității competente situația menționată la alin. (1) lit. e), în termen de 8 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Art. 18. — (1) Autoritatea competentă poate retrage autorizația și în următoarele cazuri:

a) la două suspendări ale autorizației;

b) neexecutarea unor măsuri de conformare dispuse de autoritatea competentă;

c) vânzarea societății comerciale care desfășoară activitățile pentru care s-a făcut autorizarea;

d) decăderea din drepturi, incapacitatea de plată sau falimentul titularului autorizației.

(2) Titularul autorizației este obligat să notifice autorității competente situația menționată la alin. (1) lit. d), în termen de 8 zile de la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești, înregistrarea la oficiul registrului comerțului, autentificarea la notariat, rezilierea de contracte și altele.

Art. 19. — În cazul retragerii autorizației, pentru a asigura continuitatea desfășurării activităților de interes public care fac obiectul unei autorizații, autoritatea competentă îl obligă pe titularul autorizației să îndeplinească în continuare activitățile care fac obiectul unui contract în derulare până la finalizarea acestuia sau cel puțin până la sfârșitul sezonului rece, în cazul activității de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor de încălzire.

CAPITOLUL V

Controlul activității titularilor de autorizații

Art. 20. — Autoritatea competentă supraveghează activitatea prestatorilor și efectuează controale în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală nr. 147/2003 pentru aprobarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul de activitate al Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală. În acest scop autoritatea competentă:

- a) analizează sesizările și reclamațiile făcute de clienți, de autoritățile administrației publice locale și centrale, de terțe persoane interesate;
- b) analizează îndeplinirea măsurilor de conformare;
- c) analizează rapoartele de activitate transmise de titularii de autorizații;
- d) controlează, atunci când consideră oportun, documentele, lucrările efectuate sau în curs de derulare, modul de respectare a condițiilor de menținere a autorizației.

Art. 21. — În exercitarea atribuțiilor de control, reprezentanții autorizați ai autorității competente au dreptul de acces pe teritoriul și la documentele persoanelor juridice autorizate. Titularul de autorizație controlat va acorda autorității competente orice asistență necesară pe parcursul efectuării controlului.

CAPITOLUL VI

Tarife pentru eliberarea/modificarea de autorizații

Art. 22. — (1) De la data intrării în vigoare a prezentelor norme, pentru eliberarea de autorizații autoritatea competentă percepe următoarele tarife:

- a) 400.000 lei pentru analiza documentației depuse pentru fiecare tip de autorizație;
- b) 3.000.000 lei pentru eliberarea autorizației de montare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
- c) 3.000.000 lei pentru eliberarea autorizației de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
- d) 3.000.000 lei pentru eliberarea autorizației de montare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum;
- e) 3.000.000 lei pentru eliberarea autorizației de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum;
- f) 1.500.000 lei pentru modificarea oricărui tip de autorizație;
- g) 6.000.000 lei pentru ridicarea unei suspendări de autorizație.

(2) Plata tarifului de eliberare a autorizației se va face în maximum 30 de zile de la data la care solicitantul a fost înștiințat că i se va acorda autorizația. În caz contrar, solicitantul va pierde dreptul de primire a autorizației.

(3) Aceste tarife se actualizează anual prin ordin al președintelui autorității competente.

Art. 23. — (1) Titularii de autorizații plătesc autorității competente un tarif anual de menținere a autorizației egal cu valoarea tarifului pentru eliberarea de autorizații.

(2) Tariful anual de menținere a autorizației, perceput de autoritatea competentă de la fiecare titular de autorizație, se varsă în contul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală cod IBAN: RO73 TREZ 7005 025X XX00 0275, deschis la Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Tariful anual de menținere a autorizației se datorează începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a eliberat autorizația. Plata tarifului anual de menținere a autorizației se va efectua în tranșe trimestriale egale, având ca termen limită data de 20 a primei luni din trimestrul curent, pentru trimestrul precedent.

(4) Întârzierea în achitarea sumelor datorate atrage dobânzi și penalități de întârziere similare celor prevăzute pentru creanțele bugetare.

Art. 24. — (1) Tarifele pentru eliberarea de autorizații și cele pentru menținerea autorizațiilor vor fi făcute venit la bugetul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală.

(2) Tarifele menționate la art. 22 și 23 nu sunt aferente unor operațiuni care intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și prin urmare nu includ taxa pe valoarea adăugată.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 25. — Drepturile și obligațiile conferite titularilor prin autorizațiile acordate nu pot fi transferate, în întregime sau în parte. Orice transfer efectuat este nul de drept și constituie o încălcare a prevederilor autorizației.

Art. 26. — De la data intrării în vigoare a prezentelor norme, toate agreerile acordate societăților comerciale care montează și exploatează sisteme de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum de către autoritățile administrației publice locale sau de furnizorii de energie termică își încetează valabilitatea, Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală fiind singura instituție abilitată pentru eliberarea de autorizații în acest domeniu de activitate.

Art. 27. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

CERERE
pentru autorizare

Domnule Președinte,

Subsemnatul, în calitate de
(numele și prenumele) (director general/administrator unic)la Societatea Comercială, având forma juridică de
(denumirea societății comerciale) (S.R.L./S.A./N.C.)

cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, nr. telefon, nr. fax, înmatriculată la registrul comerțului cu nr., cod unic de înregistrare, cont deschis la banca, sucursala, solicit eliberarea/modificarea unei autorizații de:

1. montare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
 2. exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire;
 3. montare a contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri;
 4. exploatare a contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri, pentru societate;
- sau

pentru punctul de lucru din localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, nr. telefon, nr. fax

Cererea este însoțită de documentele specifice, a căror listă este anexată la prezenta.

Data

Semnătura și ștampila,

NOTĂ:

La pct. 1, 2, 3 și 4 se completează numai rândul care urmează uneia dintre aceste cifre, potrivit situației.

DECLARAȚIESubsemnatul, în calitate de
(numele și prenumele) (director general/administrator unic)la Societatea Comercială, având forma juridică de
(denumirea societății comerciale) (S.R.L./S.A./N.C.)

cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, nr. telefon, nr. fax, înmatriculată la registrul comerțului cu nr., cod unic de înregistrare, cont deschis la banca, sucursala, declar pe propria răspundere că societatea comercială va respecta și va asigura următoarele condiții impuse pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire:

- a) deținerea unui software propriu sau a unei licențe de software pentru repartizarea cheltuielilor de încălzire, adaptat pentru corpurile de încălzire din România;
- b) asigurarea întocmirii fișelor de consum pentru fiecare spațiu cu destinație de locuință, precum și pentru întregul imobil de tip condominiu;
- c) va conveni, de comun acord cu furnizorii de energie termică, aplicația software și modul de transmitere în format electronic a tabelului centralizator cu repartizarea consumurilor individuale de energie termică pentru încălzire de la asociațiile de proprietari/locatari care au optat pentru preluarea în facturare individuală;
- d) asigurarea exploatării sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire, pe toată durata de viață a acestora; durata de viață este de minimum 10 ani;
- e) acordarea de certificate de garanție pentru robinete termostatare și repartitoare de costuri o perioadă de minimum 3 ani;
- f) acordarea de certificate de garanție pentru montaj o perioadă de minimum 3 ani;
- g) asigurarea postgaranției pe toată durata de viață a sistemelor de repartizare a costurilor, în ceea ce privește efectuarea lucrărilor de întreținere, service, înlocuirea bateriilor și aplicarea sigiliilor;

h) responsabilitatea corectitudinii alegerii repartitoarelor de costuri în conformitate cu domeniul de utilizare prevăzut în standardele SRN—834 și SRN—835, precum și a corectitudinii montajului în conformitate cu specificațiile producătorului;

i) montarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire doar în imobilele de tip condominiu în care se asigură instalarea acestora pe toate corpurile de încălzire, pentru un minimum de 80% din apartamentele racordate la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică din condominiu respectiv;

j) oferta economică transmisă asociațiilor de proprietari/locatari va conține costurile efectuării echilibrării hidraulice, costurile de achiziționare și de montare a setului format dintr-un robinet termostat și un repartitor de costuri pentru un corp de încălzire, costurile defalcate pentru citirea, respectiv repartizarea consumurilor individuale de energie termică pentru încălzire;

k) nu va executa lucrări de montare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire fără efectuarea echilibrării hidraulice în imobilele de tip condominiu unde s-au efectuat modificări ale instalațiilor interioare de încălzire din acesta față de proiectul inițial.

Data:

.....

(numele, prenumele în clar și semnătura)

Loc pentru ștampilă

*ANEXA Nr. 3
la norme*

DECLARAȚIE

Subsemnatul, în calitate de,
(numele și prenumele) (director general/administrator unic)

la Societatea Comercială, având forma juridică de,
(denumirea societății comerciale) (S.R.L./S.A./N.C.)

cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, nr. telefon, nr. fax, înmatriculată la registrul comerțului cu nr., cod unic de înregistrare, cont deschis la banca, sucursala, declar pe propria răspundere că societatea comercială va respecta și va asigura următoarele condiții impuse pentru montarea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum:

a) respectarea specificațiilor producătorului referitoare la corectitudinea montajului;

b) asigurarea postgaranției pe toată durata de viață a sistemelor de repartizare a costurilor, în ceea ce privește efectuarea lucrărilor de verificare metrologică periodică, întreținere, service și aplicarea sigiliilor;

c) asigurarea întocmirii fișelor de consum pentru fiecare spațiu cu destinație de locuință, precum și pentru întregul imobil de tip condominiu;

d) convenirea, de comun acord cu furnizorii de energie termică, a aplicației software și a modului de transmitere în format electronic a tabelului centralizator cu repartizarea consumurilor individuale de energie termică pentru apa caldă de consum de la asociațiile de proprietari/locatari care au optat pentru preluarea în facturare individuală;

e) exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum pe toată durata de viață a acestora;

f) nu va monta sisteme de repartizare a costurilor pentru apa caldă de consum în imobilele de tip condominiu decât dacă se asigură instalarea acestora în toate locurile de consum, pentru un minimum de 80% din apartamentele racordate la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică din condominiu respectiv;

g) oferta economică transmisă asociațiilor de proprietari/locatari va conține costurile de montare a filtrelor de impurități pe coloanele de distribuție a apei calde din condominiu, costurile de achiziționare și montare a unui contor de apă caldă utilizat ca repartitor de costuri, costurile de achiziție și montare a repartitoarelor de costuri instalate în locurile de consum din spațiile comune, costurile defalcate pentru citirea, respectiv repartizarea consumurilor individuale de energie termică pentru apa caldă de consum din condominiu respectiv;

h) declarație pe propria răspundere că la montarea contoarelor de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri va asigura marcarea/aplicarea literelor RC pe fiecare aparat;

i) acordarea de certificate de garanție pentru contoarele de apă caldă utilizate ca repartitoare de costuri pe o perioadă de minimum 3 ani;

j) acordarea de certificate de garanție pentru montaj pe o perioadă de minimum 3 ani.

Data:

.....

(numele, prenumele în clar și semnătura)

Loc pentru ștampilă

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”